

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 268/2026
17.03.2026. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Мирољуба Томића, председника већа, Татјане Вуковић, Слободана Велисављевића, Јасмине Васовић и Милене Рашић, чланова већа, са саветником Машом Денић, записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА и др., због продуженог кривичног дела тешка крађа из члана 204. став 3. у вези став 2. КЗ у вези члана 33. КЗ и члана 61. Кривичног законика и др., одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљених ББ и ВВ, адвоката Миодрага Јовчића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Зајечару К 249/24 од 13.05.2025. године и Апелационог суда у Нишу Кж1 520/25 од 07.11.2025. године, у седници већа одржаној дана 17.03.2026. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљених ББ и ВВ, адвоката Миодрага Јовчића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Зајечару К 249/24 од 13.05.2025. године и Апелационог суда у Нишу Кж1 520/25 од 07.11.2025. године, у односу на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП и повреду кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП, док се у осталом делу захтев за заштиту законитости браниоца окривљених **ОДБАЦУЈЕ** као недозвољен.

Образложење

Пресудом Основног суда у Зајечару К 249/24 од 13.05.2025. године, у ставу првом окривљени АА ББ оглашени су кривим због кривичног дела тешка крађа из члана 204. став 3. у вези члана 33. КЗ и члана 61. КЗ и осуђени на казне затвора у трајању од по две године, у које казне им је урачунато време проведено у притвору, док је у ставу другом окривљени ВВ оглашен кривим због кривичног дела тешка крађа из члана 204. став 3. у вези члана 35. КЗ и члана 61. КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од једне године, а која казна се има извршити у просторијама у којима окривљени станује уз примену електронског надзора. Уколико окривљени једном у трајању од шест часова или два пута у трајању до шест часова самовољно напусти просторије у којима станује, суд ће одредити да остатак казне затвора издржи у заводу за извршење казне затвора. Окривљени АА, ББ и ВВ, обавезани су да плате суду на име паушала износ од 15.000,00 динара, на име трошкова кривичног поступка суду солидарно плате износ од 25.135,07 динара, на име трошкова кривичног поступка ОЈТ у Зајечару солидарно плате износ од 5.917,00 динара, све у року од три месеца од

правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења. Истом пресудом у ставу трећем изреке окривљени АА и ББ, на основу одредбе члана 423. тачка 2) ЗКП су ослобођени од оптужбе да су учинили кривично дело тешка крађа из члана 204. став 3. у вези члана 33. КЗ јер није доказано да су извршили кривично дело за које су оптужени. Оштећени „Телеком Србија“ АД Београд је ради остваривања имовинскоправног захтева упућен на парницу.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Кж1 520/25 од 07.11.2025. године одбијене се као неосноване жалбе ОЈТ у Зајечару и жалбе браниоца окривљених АА, ББ и ВВ, а првостепена пресуда је потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљених ББ и ВВ, адвокат Миодраг Јовчић, због битних повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1), 2) и 3) ЗКП у вези члана 68. ЗКП, члана 78. ЗКП, члана 88. ЗКП, члана 428. ЗКП, члана 16. ЗКП и члана 451. ЗКП и повреде кривичног закона из члана 439. тачка 1) и 2) ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји поднети захтев у смислу предлога наведених у захтеву и да обавести браниоца окривљених о седници већа.

Врховни суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости браниоца окривљених Врховном јавном тужиоцу, у складу са одредбом члана 488. став 1. ЗКП, па је у седници већа коју је одржао без обавештења Врховног јавног тужиоца и браниоца окривљених, сматрајући да њихово присуство, у смислу члана 488. став 2. ЗКП, није од значаја за доношење одлуке, размотрио списе предмета са правноснажним пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет те је након оцене навода захтева, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован.

Бранилац окривљеног у захтеву за заштиту законитости истиче битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП наводима да се побијане пресуде заснивају на доказима на којима се по закону не могу заснивати. С тим у вези, као незаконити доказ означава одбрану окривљених АА и ББ, дату на записницима о саслушању осумњичених у ПС Књажевац Ку 355/15 од 11.03.2015. године, а који записници су сачињени супротно одредби члана 68. тачка 1. и тачка 10. ЗКП.

Изнети наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљених су, по налажењу овог суда, неосновани.

Из списка предмета произлази да су пред полицијским службеницима МУП ПУ Зајечар ПС Књажевац, саслушани осумњичени АА и ББ, на два записника под истим бројем Ку 355/15 од 11.03.2015. године, да су оба записника сачињена у складу са одредбом члана 289. став 3. ЗКП, односно да је јавни тужилац Емица Лазаревић поверила ово саслушање полицији, да су окривљени приступили по позиву, да су окривљенима саопштена њихова права из члана 68. став 1. ЗКП (права окривљеног) и омогућено њихово коришћење, као и испуњене претпоставке за саслушање окривљених члана 85. став 1. ЗКП, као и и члана 11. ЗКП, да је окривљенима предочено кривично дело за које се терете, да им је пре давања одбране омогућен поверљив разговор са браниоцем по службеној дужности и то окр. ББ са адвокатом

Весном Симић, а окр. АА са адвокатом Зораном Деронићем, чиме су испуњене претпоставке за законито саслушање окривљених, након чега су изнели своју одбрану у присуству браниоца. Записник о саслушању је потписан од стране окривљеног АА, овлашћеног службеног лица, записничара и браниоца Зорана Деронића, односно од стране окривљеног ББ, овлашћеног службеног лица, записничара и браниоца Весне Симић и то без примедби од стране окривљених или бранилаца на оба записника.

Како је полиција на записницима о саслушању осумњичених АА и ББ у ПС Књажевац Ку 355/15 од 11.03.2015. године, поступила у свему у складу са одредбама члана 68. ЗКП, члана 70. и члана 85. ЗКП у вези члана 289. став 3. ЗКП, приликом саслушавања окривљених, а исказ окривљених је јединствен у току целог поступка, те окривљени може мењати одбрану, што суд цени као и остале изведене доказе у току кривичног поступка, то одбрана окривљених дата на записнику у полицији представља законити доказ и иста се може користити као доказ у кривичном поступку.

Стога су по налажењу Врховног суда неосновани наводи одбране да су побијане пресуде засноване на незаконитим доказима, односно да је учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП.

Поред тога, бранилац окривљених у захтеву за заштиту законитости нумерише повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП и наводи да је доношењем побијаних пресуда повређен кривични закон на штету окривљених, с обзиром да су противправне радње окривљених, ближе описане у изреци пресуде, правно квалификоване као продужено кривично дело тешка крађа из члана 204. став 3. у вези става 2.КЗ у вези члана 33. КЗ и 61. КЗ. Наиме, по наводима одбране, кривично дело не испуњава законске услове за продужено кривично дело, с обзиром да кривична дела не представљају једну целину, нису учињена у временском континуитету, не постоји јединство умишљаја, те је по наводима браниоца, примењен закон који се није могао применити, којим наводима бранилац заправо истиче повреду одредбе члана 439. тачка 2) ЗКП.

Изложени наводи захтева у односу на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП су неосновани.

Кривично дело крађа из члана 203. став 1. Кривичног законика чини лице које туђу покретну ствар одузме другом у намери да њеним присвајањем себи или другом прибави противправну имовинску корист.

Кривично дело тешка крађа из члана 204. став 3.Кривичног закона чини учинилац дела крађе (члан 203), ако вредност украдених ствари прелази износ од милион и петсто хиљада динара.

Продужено кривично дело из члана 61. Кривичног законика чини више истих или истоврсних кривичних дела учињених у временској повезаности од стране истог учиниоца која представљају целину због постојања најмање две од следећих околности: истоветност оштећеног, истоврсност предмета дела, коришћење исте ситуације или истог трајног односа, јединства места или простора извршења дела или јединственог умишљаја учиниоца. Ставом 5. истог члана је прописано да ако продужено кривично дело обухвата кривична дела чије је битно обележје одређени новчани износ, сматраће се да је продуженим кривичним делом остварен збир износа

остварених појединачним делима уколико је то обухваћено јединственим умишљајем учиниоца.

Према изреци правноснажне пресуде, ставом првим, окривљени АА и ББ су оглашени кривим да су у урачунљивом стању одузимали туђе покретне ствари, а које представљају јавне уређаје система јавног саобраћаја и везе – односно делове тих уређаја, у намери да њиховим присвајањем прибаве себи противправну имовинску корист, коришћењем јединства простора извршења дела, исте ситуације, истоврсности предмета дела и са јединственим умишљајем, иако су били свесни да је њихово дело забрањено, на тај начин што су: 1. у току ноћи 08/09.01.2014. године, на релацији између села Вратарнице и Заграђа употребом подесног алата – моторном тестером исекли три дрвене бандере, а потом са њих исекли секиром ПТТ каблове и одузели по два кабла и то...што укупно износи 98.200,00 динара; 2. у току ноћи 06/07.08.2014. године, на релацији између села Вратарнице и Заграђа, на мзв.“Каптаже“ на 2км ка Мартиновцу ручном тестером исекли три дрвене бандере и између 8 распона са истих исекли маказама за гвожђе скинули и одузели ПТТ каблове... што укупно износи 75.200,00 динара; 3. што су у току ноћи 23/24.08.2014. године, на релацији између села Вратарнице и Заграђа, са 6 распона на локацији мзв.“Ливађе“, најпре подесним алатом откачили сајлу која затеже ПТТ кабл, па ручном тестером исекли и одузели ПТТ кабл...., што укупно износи 75.200,00 динара; 4.што су у току ноћи 06./07.09.2014. године, на релацији Вратарнице – Заграђа – Мартиновац са 14 распона подесним предметом исекли 450 м телефонског кабла тип...што укупно износи 84.600,00 динара; 5. што су у периоду од 10.10. до 31.10.2014. године, на локацији између Вратарнице и Заграђа, са 5 распона употребом подесног предмета – ручне тестере исекли 4 дрвене бандере и са њих скинули и одузели ПТТ каблове тип... у укупној вредности од 112.800,00 динара, а што све укупно износи 446.000,00 динара. Према изреци пресуде и то ставу другом окривљени ВВ је оглашен кривим да је урачунљивом стању свестан свога дела чије је извршење хтео, са умишљајем помагао окр. АА и окр. ББ у извршењу продуженог кривичног дела тешка крађа из члана 204. став 3. КЗ из става један изреке пресуде, на тај начин што је у Књажевцу као и околини села Вратарница, Заграђе и Мариновац, у периоду од 08.01.2014. године па до 31.10.2014. године, показивао места на којима треба да врше крађу каблова и давао упутства како да то кривично дело изврше, стављао им на располагање средства за извршење кривичних дела као и опрему: моторну тестеру, секире, ручну секиру, маказе за гвожђе и др. А потом бакар добијен од окр. АА и окр. ББ који су ови добијали гуљењем каблова и спаљивањем изолације продавао на разним тржиштима у Нишу и Зајечару, иако је био свестан да је његово дело забрањено.

По оцени овог суда, описане радње које су окривљени предузели критичном приликом садрже сва субјективна и објективна обележја кривичног дела тешка крађа у саизвршилаштву из члана 204. став 3. у вези става 1. КЗ у продуженом трајању, имајући у виду да је кривично дело извршено у периоду од 08.01.2014. године па до 31.10.2014. године, затим истоврсност предмета дела – ПТТ каблови које су одузимали и секли, коришћење исте ситуације - ноћу на истим релацијама секли каблове, у околини села Вратарница, Заграђе и Мариновац, истоветност оштећеног „Телеком Србија“ АД Београд и једниствени умишљај окривљених који је ишао за тим да остваре укупан новчани износ, односно збир износа остварених појединачним делима, што је било обухваћено јединственим умишљајем учинилаца.

Стога су наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљених, којима се указује на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП, оцењени неоснованим.

Поред тога, бранилац окривљених нумерише битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) и 3) ЗКП, члана 16. ЗКП, члана 88. ЗКП, члана 451. ЗКП, члана 428. ЗКП, члана 78. ЗКП.

Међутим, повреде закона из члана 438. став 2. тачка 2) и 3) ЗКП, члана 16. ЗКП, члана 88. ЗКП, члана 451. ЗКП, члана 428. ЗКП, члана 78. ЗКП, сходно одредби члана 485. ЗКП, нису предмет разматрања од стране Врховног суда у поступку по захтеву за заштиту законитости, дакле нису дозвољени разлози, у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП, за подношење овог ванредног правног лека од стране окривљеног преко браниоца, због чега је Врховни суд, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног у наведеном делу, оценио као недозвољен.

Из изнетих разлога, Врховни суд је на основу члана 491. став 1. ЗКП и члана 487. став 1. тачка 2) у вези члана 485. став 4. ЗКП, донео одлуку као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник
Маша Денић, с.р.

Председник већа-судија
Мирољуб Томић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић